

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Το βιβλίο *Η Υιοθεσία – Μια γυναικεία ματιά στην Ιστορία* αναφέρεται σε γεγονότα που έζησε η γενιά του '60 στην Ελλάδα. Η Ιστορία –η Ιστορία που διδάσκεται στα σχολεία– δεν τα ζει τα γεγονότα. Τα συλλέγει με τρόπο επιστημονικό, τα συνδέει, τα παραθέτει και τα διδάσκει.

Η Ιστορία δεν έχει τη δυνατότητα να δείξει τι ένωσαν εκείνοι που έζησαν στην εποχή όπου αναφέρεται. Αυτό το αφήνει να το φανταστεί ο αναγνώστης. Έτσι, ο καθένας που μελετά την ιστορία του τόπου του ή και άλλου τόπου, με το δικό του ξεχωριστό τρόπο, αισθάνεται τι είναι κρυμμένο μέσα στα γεγονότα που χρονολογικά και εμπειριστατωμένα αναφέρονται.

Τα ιστορικά κείμενα μοιάζουν με τους καλούς πίνακες ζωγραφικής: μπορούν να ιδωθούν από πολλές πλευρές, από πολλές οπτικές γωνίες. Έτσι, εκείνοι που έζησαν τη δεκαετία του '60 στην Ελλάδα έχουν την τύχη να δουν την Ιστορία, την ιστορία τους, από πολλές πλευρές. Ο καθένας όμως την είδε με το δικό του ξεχωριστό τρόπο. Όπως γίνεται και με τους αναγνώστες ενός βιβλίου, έτσι και με εκείνους που έζησαν το ίδιο γεγονός: ο καθένας το τυλίγει με τη δική του πείρα, τη δική του γνώση, τη δική του μοναδική ψυχή.

Όλες οι ερμηνείες μοιάζουν, αλλά και καμιά δεν είναι ίδια με την άλλη. Όπως όλοι οι άνθρωποι μοιάζουν μεταξύ τους, αλλά κανένας δεν είναι όμοιος με τον άλλο. Είναι φορές που η ερμηνεία του ενός δεν ταιριάζει διόλου με αυτό που κατάλαβε ο άλλος, κι ας έζησαν μαζί την ίδια ιστορία...

ΙΣΩΣ ΝΑ ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ ΕΤΣΙ! Ίσως..!

Το βιβλίο μιλάει για μια αλήθεια. Η αλήθεια πάντα «μία» είναι. Αλλά, όπως είπαμε, καθένας κουβαλάει τη δική του προσωπική αλήθεια. «Εις μάρτυς, ουδείς μάρτυς». Αυτή είναι η βασική αρχή της δικαιοσύνης. Αν δηλαδή μόνο ένας είδε το γεγονός, είναι σα να μη το είδε κανένας...

Το βιβλίο είναι μυθιστόρημα. Όπως όλα τα μυθιστορήματα, κρύβει μέσα του ένα μεγάλο μέρος εκείνης της «μιας» αλήθειας. Αλλά όχι όλης. Ένα μέρος από την αλήθεια είναι καλυμμένο από ό,τι έζησαν κι αισθάνθηκαν εκείνοι που με τις αποφάσεις και τις πράξεις τους έφτιαξαν την Ιστορία των μέσων του 20ού αιώνα στην Ελλάδα. Έφτιαξαν την Ιστορία και την άφησαν πίσω τους, να τη διαβάζουν τώρα οι άλλοι που ήλθαν μετά. Να βρουν κι εκείνοι τη δική τους αλήθεια σε όσα οι άλλοι τούς παρέδωσαν.

ΙΣΩΣ ΝΑ ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ ΕΤΣΙ! Δεν είναι ποτέ βέβαιο. Πάντως κι έτσι να μην έγινε, μοιάζει πολύ μ' εκείνο που είχε γίνει. Οι ήρωες της ιστορίας γέρνουν τώρα πια στη δύση τους. Όχι όλοι. Μερικοί χάθηκαν. Μερικοί κουράστηκαν και δεν είναι σε θέση να διαβάσουν το βιβλίο.

Μερικοί όμως είναι ζωντανοί. Κινούνται, συμμετέχουν. Έχουν στόχους. Σ' αυτούς απευθύνεται αυτό το βιβλίο. Να θυμηθεί και να βρει ο καθένας το μικρό ή το μεγάλο ρόλο του. Το μικρό ή το μεγάλο λιθαράκι που έβαλε σε ό,τι άφησε η γενιά του '60.

Μερικοί θα νομίσουν ότι αναγνωρίζουν τον εαυτό τους μέσα στις γραμμές του βιβλίου. Ή θα αναγνωρίσουν άλλους παλιούς φίλους, συναγωνιστές ή εχθρούς. Δεν είναι όμως βέβαιο πως θα πετύχουν. Είναι ή δεν είναι η πραγματική αλήθεια αυτό που θα δουν; Ή είναι κάτι που της μοιάζει;

«Se non è vero, è ben trovato» – «Αν δεν είναι αληθινό, είναι καλά ταιριαγμένο».

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΕΙΧΕ ΓΙΝΕΙ ΕΤΣΙ. Έγινε ή δεν έγινε; Έγινε ή δεν έγινε έτσι το κομμάτι αυτό της Ιστορίας της νεότερης Ελλάδας;

Ένα πράγμα είναι γεγονός: όλα τα πρόσωπα του βιβλίου είναι αληθινά. Όλα εκτός από ένα. Αυτό προστέθηκε για να δικαιολογήσει το στόχο του βιβλίου: τη βεβαίωση, για μια ακόμα φορά, ότι η Ιστορία μπορεί να επανα-

λαμβάνεται, αλλά οι πράξεις και οι ζωές εκείνων που τη φτιάχνουν δεν μπορούν να επαναληφθούν¹.

Έτσι το βιβλίο περιγράφει έναν από τους πολλούς τρόπους που μπορεί να διαβαστεί η Ιστορία.

Διόνυσος, 3 Αυγούστου 2004
Σήμερα η Δανάη γίνεται 15 χρονών.

1. Θα είναι διασκεδαστικό για τους αναγνώστες να μαντέψουν ποιο από τα πρόσωπα του βιβλίου που παίζουν σημαντικούς ρόλους δεν υπήρξε ποτέ. Σε όσους αρέσει η στατιστική μπορούν να γράψουν στον εκδοτικό οίκο. Όταν μαζευτούν οι σωστές απαντήσεις, θα δούμε αν είναι πολύ φανερή η περιγραφή του φανταστικού προσώπου..!